

endeel af de strenge Controlbestemmelser i Lovudkastet, Controlbestemmelser, der maa være strenge, naar de skulle svare til deres Diemed, men som dog helst maae undgaaes, da de, hvorledes man end indretter dem, altid ville kunne eluderes eller overtrædes. Det forekommer mig derfor, at der kan være Anledning til, naar der er Spørgsmaal om Stempling af quitterede Regninger, tillige at medtage Sluttedler, kort sagt, at paahyde, at saadanne almindelige Documenter, som gaae mellem Mand og Mand, forsynes med Stempelmærker, og at Documenterne ingen Gyldighed have, hvis Saadant ikke er sleet. Dette er en Regel, som vistnok paa ingen Maade har været gjældende efter Fr. af 3die Decbr. 1828, men det synes, som om den almindelige Mening mellem Mand og Mand er en saadan, at en Bestemmelse af den Natur ikke vilde findes ubillig; det er nemlig uagtet den Række af Lov, som er gaaet, siden Fr. af 3die Decbr. 1828 udkom, en almindelig Tro mellem Ræggfolk, at et Document, som er skrevet paa stemplet Papir, er bedre end et Document, som ikke er det. Der er ikke saa ganske saa blandt Ræggmænd, der troe paa, at det har nogen Betydning med Hensyn til Documenters Gyldighed, om der findes Stempel paa dem eller ikke. Jeg anfører dette, fordi jeg troer, at en saadan Bestemmelse ikke vil komme meget i Strid med den almindelige Mening, og at man, ved at indføre denne Regel, vil kunne svække en heel Deel af de finantzielle Betænkkeligheder, som nu maaskee kunne have, ved at gaae over til Vedtagelsen af denne Lov, navnlig antager jeg, at en saadan Regel med Hensyn til Stemplingen af Quitteringer vil kunne indbringe et meget stort Belsøb. Hvad jeg isøvrigt vilde have ytret med Hensyn til Gjældsbreve og Transporter, er allerede ytret af den ærede Rigsdagsmand fra Ribe (H. Hage), hvis Yttringer jeg i Et og Alt skal tiltræde. Der er endnu et andet Slags Documenter, hvorom jeg skal tillade mig et Par Ord, og det er Beskrivelser af Forlig, om hvilke det i § 13 er bestemt, at de skulle udfærdiges paa stemplet Papir. Det forekommer mig, at vor Forligs-Institution er af en saadan Betydning, at det er en af de Institutioner, hvoraf vi kunne være stolte her i Landet, saa at vi vist-

nok bør gjøre alt Muligt for at opretholde den i sin fulde Virksomhed; men jeg troer rigtignok, at det i mangfoldige Tilfælde vil bidrage til at hindre Forligs Indgaaelse, naar den Regel bliver indført, at Forliget skal udfærdiges paa stemplet Papir. Der er som oftest ved Forligs Indgaaelse Strid mellem Parterne om, hvem der skal bære Omkostningerne derved; man skal troe, at disse høist ubetydelige Omkostninger ikke kunde bringe en Fred til at strande, men det er dog en Erfaring, som Alle, der have haft med saadanne Sager at gjøre, vide, at om man ogsaa kan naae at faae Parterne forligte med Hensyn til det Væsentlige, saa kommer Spørgsmaalet om Omkostningerne, som Ingen vil betale, og Sagen gaaer da ofte til Proces. Jeg vil derfor henstille til det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat, om det ikke med Hensyn til Beskrivelsen af Forlig kunde vedblive som hidtil, saa at man kan give den paa ustemplet Papir.

Klein: Det vil, efter den Stilling, jeg har indtaget i denne Sag paa dens tidligere Række trin, ikke falde besynderligt, at jeg maa begynde med at erklære mig i det Væsentlige enig med Forslaget, saaledes som det foreligger. Der er heller ikke fremkommet væsentlige Indsigelser imod de almindelige Grundsætninger i Udkastet, og jeg skal saameget mere, naar jeg udtaler mig med Hensyn til hvad der i denne Retning er fremkommet, fatte mig i Korthed, som jeg ikke kan antage, at det er Meningen her i Thinget, at man ved at søge at bygge Loven paa et heelt andet og forskjelligt Grundlag end det, hvorpaa Udkastet hviler, skulle ville standse den hele Reform. Der er navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) fremført Bemærkninger om, at det skulle være en Feil ved Lovudkastet, at det ikke har taget tilstrækkeligt Hensyn til det Bevægelige. Det er en Tanke, som ikke er ny; der er tidligere i dette Thing udtalt noget Lignende, forsaavidt det er blevet ytret, at Stempelafgiften ikke skulle være en Skat paa Omfættningen. Jeg troer imidlertid, at det ligger i Stempelafgiftens Væsen, saaledes som den engang er ordnet hos os, at den er en Skat paa Omfættningen, og man kan nu vistnok være for-